A°. 1842. N°. 91.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG, 1 AUGUSTUS.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, —

Gezien hebbende het verzoek van DIRK RIENKS, *Instrumentmaker*, wonende alhier op de Breedestraat, Wijk 4 N°. 322, strekkende ter bekoming van de vereischte vergunning om in deszelfs gemelde woning een Fournuis te doen plaatsen.

Gelet op Zijner Majesteit besluit van den 31sten Januarij 1824, rakende vergunningen ter oprigting van sommige Fabrijken en Trafijken.

Brengen bij deze ter kennis van alle daarbij belanghebbende, dat tot het hooren der Eigenaars en Bewoners van de naastbij gelegene en belendende Panden, ten opzigte der Informatiën *de Commodo et Incommodo*, door de *Commissie van Fabricage* zal worden gevaceerd op het Raadhuis dezer Stad, op Dingsdag den 2den Augustus eerstkomende, des middags ten twaalf ure, zullende de belanghebbenden verpligt zijn, hunne bezwaren tegen opgemeld verzoek op dien tijd bij genoemde Commissie in te brengen, terwijl bij verzuim daarvan zij gehouden zullen worden, tegen de inwilliging van hetzelve zich niet te hebben verzet.

Leyden, den 28 Julij 1842.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
J. G. DE MEY.
Ter ordonnantie van dezelve,
v. PUTTKAMMER.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN, brengen mits deze ter kennisse van de belanghebbende, dat bij Hun Ed. Achtb. van den Heer *Controleur der Directe Belastingen*, is ontvangen het *tweede gedeelte* van het Kohier der Belasting op de Patenten, dienst 1842 en 43, welke op den 26sten dezer maand is executoir verklaard, en dat dezelve aan den Heer Ontvanger is verzonden.

Leyden, den 30 Julij 1842.

J. G. DE MEY.
Ter ordonnantie van dezelve,
v. PUTTKAMMER.

NEDERLANDEN.

LEYDEN, 31 Julij.

Bij Koninglijk besluit is onder anderen, voor zoo veel Zuid-Holland betreft, beschikt over het alsnog disponibel bedrag der 2 pCt. van de gewone inkomsten der steden en gemeenten over 1841, ter beschikking staande van het algemeen bestuur. Daarbij is bepaald, dat het beschikbaar bedrag, na aftrek van hetgeen, over 1841, door elk der steden en gemeenten moet worden bijgedragen in de som van *f* 40,000, ter bestrijding der administratie-kosten van de bedelaars-werkhuizen, aan de gemeentebesturen wordt gelaten, ter gedeeltelijke bestrijding der kosten van het openbaar onderwijs, en ter verbetering van gemeentewegen, bruggen, waterleidingen enz.

Bij dat besluit is tevens in het algemeen bepaald, dat voor al de provincien, uit de alzoo beschikbare gelden uit de 2 pCts. van 1841, voor zoo verre zulks niet reeds geschied is, in de eerste plaats zal worden voldaan hetgeen, ten gevolge van het Koninglijk besluit van den 13 Januarij 1836, N°. 60, voor de bijhouding der kadastrale plans of leggers in de gemeente benoodigd is.

— Ingevolge de bestaande voorschriften, moeten de Divisie-Generaals en de provinciale Commandanten en civiele Gouverneurs der provincien, of provinciale Commandanten zonder, aan de plaatselijke gemeentebesturen, in tijds, kennis geven, wanneer een militair detachement op marsch zijnde, in eene gemeente nachtkwartier zal moeten nemen, terwijl de laatst bedoelde kennisgevingen meestentijds ten overvloede ook nog door den Gouverneur worden gedaan. Overeenkomstig de in werking zijnde reglementaire bepalingen, moet een escorte of transport van zes militairen reeds als een detachement beschouwd en verzorgd worden, waaruit voortspruit, dat bij elken marsch van zoodanig klein aantal militairen, telkens, door al de bovengemelde autoriteiten de hiervoren bedoelde mededeelingen moeten geschieden, hetgeen, dewijl bijna dagelijks soortgelijke kleine detachementen op weg zijn, tot vele werkzaamheden aanleiding geeft. Naar aanleiding hiervan, en uit aanmerking dat de bewuste kennisgevingen van weinig of geen nut zijn, daar toch de inkwartiering van den soldaat in de gemeenten behoorlijk is geregeld, is het bij Hooger besluit allezins wenschelijk en doelmatig voorgekomen, dat, in voorschrevene dienst-correspondentie, eenige vereenvoudiging worde gemaakt, en is alzoo door de Departementen van Binnenlandsche Zaken en van Oorlog vastgesteld, dat, wanneer een detachement, bestaande uit 25 of meer militairen, zich op marsch begeeft, de boven omschrevene voorschriften steeds zullen moeten worden opgevolgd; doch dat, ingeval het detachement beneden de 25 hoofden sterk is, de meergemelde kennisgevingen *niet* zullen behoeven te geschieden.

Dienvolgens zijn de plaatselijke besturen uitgenoodigd, om, bij de aankomst van kleine detachementen, als zoo even bedoeld zijn, alléén op vertoon der marschorder, aan dezelve de benoodigde biljetten van inkwartiering te willen verstrekken.

— Zijne M. heeft den heer *J. P. Cornets de Groot*, algemeenen Secretaris bij het bestuur over Nederlandsch Indie, thans met verlof hier te lande, belast met de werkzaamheden van Secretaris-Generaal van het Departement van Koloniën, in plaats van den heer *Elias*, tot Gouverneur van West-Indie benoemd.

— Zijne Maj. Koning *Willem Frederik*, Graaf van Nassau, heeft met zijne Gemalin den 27sten Julij het Loo verlaten en is naar Silezie afgereisd.

— Het *Nederlandsche Nieuwsblad* berigt, dat heden de eerste bijeenkomst heeft plaats gehad tusschen de Belgische Commissarissen in de Residentie aanwezig, en de door Zijne Maj. benoemde Nederlandsche Ministers, ter regeling der nog hangende financiele quaestien. Het voegt er den wensch bij, dat de wederzijdsche pogingen, om deze zaak spoedig tot een goed einde te brengen, met den gewenschten uitslag bekroond worden.

Hetzelfde *Nieuwsblad* deelt het volgende mede: „Het stedelijk Bestuur van Amsterdam laat niets onbeproefd wat strekken kan tot vermeerdering der kennis en ontwikkeling der hooge beschaving onder de ingezetenen der hoofdstad. Daartoe zal onder anderen zeer kunnen strekken, de school voor de nijverheid, welke, naar wij vernemen, onder het toezigt van genoemd bestuur te Amsterdam zal worden opgerigt."

Nog leest men in het *Nederlandsche Nieuwsblad* het volgende:

Wij vernemen, dat *Lodewijk Philips* bijzonder getroffen is geweest door de hartelijke deelneming, welke onze Koning, wegens den rampzaligen dood des Hertogs *van Orleans*, heeft aan den dag gelegd. De Koning der Franschen heeft dan ook een eigenhandigen brief aan den Koning der Nederlanden geschreven, welke den 29 Julij door Zijne Maj. moet zijn ontvangen geworden en die op het ondubbelzinnigste betuigt, hoe gevoelig de diep bedroefde Vorst is geweest, bij het zien der deelneming dezerzijds, in het groote verlies dat zijn vaderlijk hart heeft getroffen.

— Uit Amsterdam wordt van den 29sten dezer gemeld:

Gisteren morgen heeft in het Kerkgebouw der Doopsgezinden alhier het Nederlandsch Bijbelgenootschap zijne Acht en Twintigste Algemeene Vergadering gehouden onder voorzitting van den Hoog Edel Gestr. heer *van Ewijck*, Gouverneur der provincie Noord-Holland. Er waren 77 Afgevaardigden tegenwoordig. Nadat de Voorzitter met eene belangrijke aanspraak de Vergadering had geopend, is het Algemeen Verslag door de Secretarissen, *Boeke* en *Huët*, gelezen, waaruit zakelijk het volgende is gebleken.

Den staat van het genootschap mag men in het algemeen als gunstig beschouwen; het heeft aangewonnen 4 nieuwe afdeelingen, namelijk Loosdrecht (oud en nieuw), Nieuwendam en Buiksloot, Tholen, en de Zwijndrechtsche Waard, zoodat er thans 80 afdeelingen des genootschaps in ons Vaderland bestaan, die over het algemeen in bloeijenden staat verkeeren en in lust en werkzaamheid wedijveren. Er zijn in het afgeloopen jaar 12,531 Bijbels en Nieuwe Testamenten uitgereikt. Het werk der bijbelvertaling in het Javaansch door de zendelingen van het Genootschap op Java, de heeren *Gericke* en *van der Vlis*, gaat voorspoedig voort. Reeds zijn door eerstgenoemden de geschiedkundige boeken van het Nieuwe Testament, gelijk sommige boeken van het Oude Testament overgezet. — De ontvangsten gedurende het afgeloopen boekjaar bedragen *f* 47,113.48, de uitgaven derzelve *f* 47,085.04.

Tot Vice-President van het Genootschap, wordt de als zoodanig aftredende heer Mr. *D. J. van Lennep* herkozen, terwijl in plaats van den overleden Vice-President, *L. Hamerster Ameshoff*, benoemd wordt de heer *C. Crommelin*.

In de vacatures, bij het Hoofdbestuur ontstaan door het overlijden van de heeren *A. Q. van Persyn* en *L. Hamerster Ameshoff* is voorzien door de benoeming van wege het Hoofdbestuur van de heeren *J. S. van Naamen*, Regter in Arrondissements-Regtbank, en *J. Brave*, Leeraar bij de Hervormde gemeente, ter dezer stede.

— De Commissie van beheer en toezigt over de droogmaking van het Haarlemmermeer heeft verwittigd, dat het 9de perceel, der op den 11den dezer plaats gehad hebbende aanbesteding van het maken van twee gedeelten ringvaart en droogmakerij's dijk tusschen de Kerkvaart te Aalsmeer en de opening genaamd Kloppenburg, ten gevolge van den te hoogen aannemingsprijs is geïmprobeerd geworden, en dat eene herbesteding van dat werk is bepaald op Maandag den 8 Augustus aanstaande, des middags ten 12 ure, aan het Warmonder Hek, bij den kastelein *Veldhorst*.

— Uit Groningen meldt men van den 28sten dezer:

Het hier ter stede gevestigde *Instituut voor Doofstommen*, hield gisteren op de gewone wijze, in de Nieuwe Kerk, in tegenwoordigheid van een ongemeen talrijk publiek, de jaarlijksche tentoonstelling der proeven van de vorderingen der kweekelingen, waarna de prijsuitdeeling volgde.

Bij deze gelegenheid zijn van de 157 kweekelingen (hieronder twee, welke alleen voorloopig tot het onderwijs zijn toegelaten), 10 ontslagen, waarvan 7 voor eenigen tijd hunne geloofsbelijdenis, naar de leer der Hervormden, hebben afgelegd in handen van den weleerw. heer *Ds. C. H. van Herwerden*, Chz., en twee tot de heilige H. Communie zijn toegelaten door den weleerw. heer Pastoor *J. W. Bekkum*.

Het getal der kweekelingen zal in het volgende schooljaar nog vermeerderd worden, aangezien reeds 29 in de termen van opneming vallende doofstommen tegen September door de Hoofddirectie zijn opgeroepen.

In het schooljaar van den 1sten September 1841 tot den 31sten Julij 1842 zijn aan het Instituut voor Doofstommen, behalven de twee nog jonge meisjes, welke alleen voorloopig tot het onderwijs zijn toegelaten, te Groningen onderwezen 155 kweekelingen; — 83 jongens zijn in het jongens-, 59 meisjes in het meisjes-kosthuis en 13 wonen in het Israëlitische kosthuis. — Van dezen zijn 98 Gereformeerd, 37 Roomsch-Katholijk, 13 Israëlitisch, 4 Luthersch, 2 Doopsgezind en 1 Remonstrantsch.

Van de jongens leeren 17 het kleêrmaken, 14 het schoenmaken, 8 het letterzetten, 6 het schrijnwerken, 5 het kuipen, 5 het mandemaken, 4 het wagenmaken, 2 het boekbinden, 2 het zadelmaken, 2 het blikslagen, 2 het borstelmaken, 2 het stoelmaken, 1 het witwerken, 1 het zeilmaken, 1 het broodbakken en 1 het smeden, terwijl de overige 19 nog te jong zijn, om een ambacht te leeren. Van de meisjes leeren 16 het breiden en 47 het linnen en wollen naaijen.

— Men meldt uit Leeuwarden van 27 Julij: Heden morgen ten half vier ure werden wij uit onzen slaap gewekt door het geroep van brand en het kleppen der klokken. Mij spoedende, om voor de deur te komen, zag ik op de Langepijp eenen geduchten vuurgloed. Al de kramen, die gedurende de thans invallende kermis zich aldaar bevonden, en waarvan de meeste met de kostbaarste goederen opgevuld waren, stonden in laaije vlam. Eer iemand op de plaats van den brand was, en eer men denzelven konde stuiten, waren de onderscheidene roeven reeds aangetast en onherstelbaar verloren. De brand sloeg spoedig, door de opstijgende vlammen der vele kermiskramen, tot de Groote Societeit en de wederzijds belendende huizen over; terwijl aan den anderen kant van de Langepijp het huis van den Burgemeester en nevensstaande huizen insgelijks vuur vatteden. Thans moest men hoofdzakelijk bedacht wezen, om deze huizen, zoo veel mogelijk, te blusschen en voor verderen brand te behoeden, hetgeen dan ook, na vele moeite, gelukte, doch de kermiskramen, met alle derzelver kostbaarheden, verbrandden, toen slechts eene porseleinkraam, die op een afgezonderden hoek stond, is overgebleven, anders spaarde de vlam niets. Gelukkig was het stil weer, en slaagde men er eindelijk in, om eenige kramen, die zich tot de Nieuwstad uitstrekten, omver te halen: ware dit niet geschied, en had er een hevige wind gewaaid, dan zoude Leeuwarden een tafereel als dat van Hamburg opgeleverd hebben. Men zegt, dat deze brand ontstaan is in de galanteriekraam van den heer *Pronk*. — De verwarring was in het eerst zeer groot, en het duurde geruimen tijd, eer er genoegzame hulp kwam opdagen, om den brand te stuiten.

Akelig is het tooneel, dat ons omringt: de verslagenheid onder de van alles beroofde kramers is groot, en de droefheid en radeloosheid dezer menschen leveren een hartverscheurend gezigt op; doch de ingezetenen van Leeuwarden, die, in eene ramp, welke de geheele stad met ondergang bedreigde, zoo zigtbaar gespaard zijn, zullen deze ongelukkigen door eene collecte eenigzins zoeken schadeloos te stellen. Ook eenige ingezetenen van

Groningen, die met hunne goederen en kramen op de Leeuwarder kermis voordeelige zaken hoopten te doen, hebben in dit verschrikkelijk ongeluk gedeeld, en keeren naar hunne woningen terug, van alles beroofd, wat zij mede hebben gevoerd.

De collecte, welke den volgenden dag gehouden is, heeft de aanzienlijke som van *f* 4500 opgebragt. Door de Regering der plaats zijn de inwoners van Nederland opgeroepen, om giften, tot leniging der ramp, bij te brengen.

— Uit Vlissingen schrijft men van den 25sten dezer:

Donderdag den 21sten dezer werd eene menschlievende daad, aan twee in doodsgevaar verkeerende zeelieden, bewezen, die in alle opzigten loffelijke melding verdient. Schipper *Jojakim Verlinden*, beurtman van Neuzen op Vlissingen, met zijnen knecht *Willem Sponselé*, zagen op 21 dezer, van Neuzen naar Vlissingen, met zwaren wind en hooge zee zeilende, tusschen Vlissingen en Borsele, bijna op den hoek van de Spijkerplaat, twee menschen op die plaat, in doodsgevaar tegen de al meer en meer rijzende baren worstelen; alleen de inspraak van zijn menschlievend hart raadplegende en het gevaar voorbijziende, van met zijn vaartuigje door de hevige branding op de plaat te stooten, en aldus zijn eigendom te verliezen, ook welligt zijn graf in de golven te vinden, stevende hij moedig de ongelukkigen ter hulp en zag zijne de menschheid vereerende pogingen, door trouwe mede hulp van zijn knecht, met een gelukkig gevolg bekrood, en bragt de beide, in nijpend gevaar verkeerd hebbende zeelieden, behouden te Vlissingen; deze waren *Jacobus Jansen*, schipper van de Barkas, en *Andries Snyders*, beide van Zr. Ms. fregat *Euridice*, liggende alhier in het Dok, welke met de barkas op de reede zeilende, door het omslaan van dezelve zouden zijn verdronken, indien zij niet door zwemmen de Spijkerplaat hadden mogen bereiken, waar zij slechts voor weinige oogenblikken veilig, gewisselijk met klimmenden doodsangst zouden zijn omgekomen, indien schipper *Verlinden* en zijn knecht hen niet uit dezen hoogst gevaarlijken toestand hadden gered.

— De regerende Hertog van Saksen-Koburg heeft bijna op den spoorweg van Brussel naar Ostende een groot ongeluk gehad, daar door de onachtzaamheid van eenen oppasser de trein uit het spoor werd geslagen. Ondertusschen heeft men geen ongeval te betreuren.

TURKYE.

KONSTANTINOPEL den 6 Julij. Ten gevolge der aan de gezamenlijke vreemde gezanten Gerigte circulaire der Porte van 26 Junij jl. betrekkelijk het verleenen van bescherming aan Raja's of niet Mohammedaansche onderdanen der Porte heeft *Mustapha*-Pacha in Syrie bevel ontvangen, om van al de Consuls en Vice-Consuls eene lijst te vragen van de aldaar aanwezige onderdanen hunner natie, en van derzelver beschermelingen, opdat de Porte het aantal dier personen zoude kennen. Eenige gezanten hebben op de bedoelde circulaire reeds een bevredigend antwoord aan de Porte doen toekomen.

— Den 1sten dezer is de Turksche stoomboot, *Tahiri Bahri*, met troepen van hier naar Syrie vertrokken, werwaarts dezer dagen ook verscheiden voor Damascus bestemde batterijen artillerie zullen worden afgezonden. Naar Rumelie zijn eergisteren weder twee bataillons landweer op weg gegaan.

— Voor eenige dagen heeft in de nabijheid van de hoofdstad een verdacht sterfgeval plaats gehad, ten gevolge waarvan dadelijk maatregelen van voorzorg genomen zijn en een naauwkeurig onderzoek ingesteld is. Gelukkig is het gebleken, dat hetzelve niet aan de pest was toe te schrijven.

DUITSCHLAND.

Volgens eenen officieel bekend gemaakten staat zijn er bij gelegenheid van den brand te Hamburg 39 menschen omgekomen, van welke 25 gestikt zijn en 14 door het instorten van gebouwen den dood hebben gevonden; 118 hebben verwondingen bekomen en onder deze zijn 66 zwaar gekwetst. Bovendien zijn er onderscheidene pionniers, die uit Berlijn en Maagdenburg tot hulp gezonden waren, ten gevolge van de uitgestane vermoeijenissen bezweken, ook vooral, omdat zich onder die corpsen, na derzelver terugkeer, eene gevaarlijke rotkoorts had vertoond.

— Volgens berigten uit Hamburg van den 22sten, zou de Commissie, belast met den herbouw van het afgebrande gedeelte der stad Hamburg, ter hoofde van de menigvuldige zwarigheden, daartegen, besloten hebben, om van haar vroeger deswege, dadelijk na den brand, gevormd plan af te zien, en zou genoemde Commissie er thans meer en meer voor zijn, om de oude rigting der straten zooveel mogelijk te houden, en alleen daar, waar het noodig is, wezenlijke veranderingen te maken. Voor het overige zou men zich bepalen tot verbreeding en verevening der oude, en tot verhooging der aan overstrooming onderhevige straten. Bereids hebben een aantal burgers verlof bekomen, om hunne afgebrande woningen in den Jungfernstieg, op den Houtdam en in de Leliestraat weder op te bouwen.

— Den 24 Julij is des avonds te Koblentz de rust op eene ernstige wijze gestoord geworden. Een twist voor eene buitenherberg tusschen eenige burgers en soldaten ontstaan, was in eene vechtpartij ontaard, waarin de soldaten het onderspit dolven en mishandeld werden. Een onder-officier, die toevallig voorbijging, snelde zijne soldaten te hulp, trok den sabel en had het ongeluk van eenen der burgers te verwonden, waarop dadelijk een vreesselijke oploop ontstond; de wacht aan de nabijgelegen poort, werwaarts de onder-officier vlugtte, werd door een hoop gepeupel belegerd en met steenen geworpen, zoodat men het raadzaam oordeelde den vlugteling onder goed geleide naar zijne woning in de stad te brengen. Daardoor nog meer aangemoedigd volgde het woedende graauw hem ook daarheen; eene hagelbui van steenen overstelpte de in dienst zijnde politie-beambten, een gendarme viel, door een steenworp doodelijk getroffen, voor de deur van het bedoelde huis neder, waarvan in een oogenblik alle glazen ingeslagen waren. Middlerwijl was eene kompagnie infanterie en eene afdeeling pionniers onder de wapenen gekomen en aan deze gelukte het eerst de straat voor het geteisterde huis te zuiveren en vervolgens de zamenscholingen uiteen te drijven, die zich op verscheiden andere plaatsen gevormd hadden. Omstreeks tien ure was de orde hersteld.

— Omtrent de handelingen van den Zwitserschen Landdag kunnen nog geene belangrijke bijzonderheden medegedeeld worden. De kloosterzaak is nog niet aangeroerd.

— Zijne Maj. de Keizer van Rusland heeft tijdens het verblijf van Zijne Maj. den Koning van Pruissen aan het Russische Hof, alle Russische onderdanen, die wegens smokkelarij tot deportatie naar Siberie veroordeeld waren, genade geschonken en de noodige bevelen gegeven om hen dadelijk in vrijheid te stellen.

— Men meldt uit Venetie het volgende:

De algemeene belangstelling wordt hier door een verschijnsel bezig gehouden, dat waarschijnlijk zonder voorbeeld is, te weten: de geheele vernieuwing van het gebit eener vrouw van ruim negentig jaren, geestelijke zuster in het Carmelitenklooster dezer stad. En wat het verschijnsel nog belangwekkender maakt, is, dat die vrouw vroeger nog tweemaal nieuwe tanden heeft gekregen, namelijk in haar zeven en veertigste en in haar drie en zestigste jaar, zoodat zij vijfmaal nieuwe tanden heeft gehad. De geneesheer van het klooster, die zeven en tachtig jaar oud is en het klooster twee en vijftig jaar heeft bediend, zal eene brochure in het licht geven, waarvan hij exemplaren aan de voornaamste medische Hoogescholen zal zenden.

— Brieven uit Athene melden, dat de Grieksche schatkist bijna uitgeput was, en de Ministers gereed stonden van de Fransche Regering het sluiten eener nieuwe leening te vragen; alle lieden, die hunne belasting nog niet betaald hadden, werden in hechtenis genomen; hun getal beliep te Messenia alleen 3000. De Ministers waren bij het volk zeer in haat.

GROOT-BRITANNIE.

LONDEN den 27 Julij. Uit de groote fabrijksteden is eene deputatie bij de leden van het bestuur toegelaten, om hun den heerschenden nood op de donkerste wijze voor te stellen. De Ministers hebben te kennen gegeven, dat de reeds in het werk gestelde pogingen der Regering, ook vooral het nieuw ingevoerde tarief, spoedig goede vruchten zouden dragen en dien nood verminderen.

— Uit een dezer dagen door eene Commissie van het Huis der Gemeenten gedaan onderzoek, omtrent omkoopingen bij de jongste verkiezingen, bleek, dat een der leden voor zijne benoeming te Nottingham 7000 £ betaald had.

— Het regtsgeding van *Bean*, die laatstelijk een pistool tegen de Koningin gerigt heeft, zal den 8 Augustus behandeld worden.

— Uit Birmingham en Burslem wordt gemeld, dat de mijnwerkers nog niet tot den arbeid waren teruggekeerd en de beter gezinden onder hen nog dwongen, geen werk te verrigten.

— Een aantal aanzienlijke personen van Londen heeft aan *Mehemed-Ali* een dankadres toegezonden en eene groote gouden medaille, prijkende met zijn gelijkend beeld, ten oorzake, dat hij in 1840 de gemeenschap in Ægypte heeft opengehouden.

— In eene redevoering, onlangs te Londen gehouden, door een der leden van de anti-korenwet-associatie, kwamen de volgende sterke uitdrukkingen voor:

Het rijk der misleiding snelt ten einde. De ellende omgordt ons land al enger en enger en dringt steeds nader op den rijken, in vreugde en gedachteloosheid levenden aan. De honger, die verdragen is met een geduld, hetwelk de rijke met koele bewondering heeft aanschouwd, is op het punt om zijn werk te voltooijen. Hij houdt de kinderen uit de school, drijft de dochters tot zedeloosheid, doet den man tot goddelooze en eerlooze daden overslaan en verandert hem in een roofdier. De wet, die hem verbiedt te stelen, doemt hem terzelfder tijd tot den hongerdood. Hij bekreunt zich niet meer om dezelve, weldra zal hij ophouden haar te gehoorzamen. De middenklassen, die tot dusverre de beschermster der aristokratie waren, zijn tot de overtuiging gekomen, dat het rijk van schrik den terugkeer der regtvaardigheid moet voorafgaan en maken zich gereed om als neutrale toeschouwers den vreesselijken strijd aan te zien, die ontstaan zal wanneer de onderdrukkers ongewapend tegenover de verdrukten zullen staan. Onder deze omstandigheden laten wij nog eenmaal onze waarschuwende stem hooren aan hen, die het volk het koren onthouden, en bezweren hen, zich het lot te herinneren, hetwelk de onregtvaardige aristokratie van andere landen heeft vernietigd. Wanneer al onze pogingen niets baten, zullen wij ten minste den troost hebben, onzen pligt betracht te hebben. Wij hebben verstand en ondervinding opgevolgd; wij hebben vrede gepredikt en denzelven bewaard; wij stonden tusschen den hongerigen en hem, die de ellende veroorzaakt; indien, in weerwil hiervan, de aristokratie van dit rijk haren ondergang wil, alsdan moge op haar hoofd nederkomen haar bloed en het bloed van hen, die in den strijd om brood, hetwelk God heeft gegeven en zij hun onthouden, zullen vallen.

— Te Dorchester had men onlangs bevel gekregen om een gevangene die voor schulden zat, vrij te laten; maar hij bevond er zich zoo goed, dat de congierge genoodzaakt is geweest om de geheele wacht der gevangenis te hulp te roepen, ten einde hem dezelve te kunnen doen verlaten.

— De fruithandel neemt jaarlijks eene meerdere uitbreiding in Engeland. In het begin van het tegenwoordig saizoen, werden 2,000 manden met kersen uit Frankrijk en Nederland ingevoerd. Het gevolg van dezen invoer heeft zich vooral in het zuiden van Engeland doen gevoelen, waar de kersen zeer goed geslaagd waren. Meer dan 20,000 pond kersen werden per spoorweg van Kent op de markt van Leeds gebragt; hetgeen de prijzen zeer drukte. Groote voorraad van roode aalbezien, uit het buiten land ingevoerd, zijn ook in Londen en de steden der provincien aangebragt; zij worden over het algemeen boven die van Engeland verkozen. Men ontlaadt thans appelen en peren van Hamburg en Rotterdam, en aanmerkelijke aankoopen worden gedaan, waarvan de aanvoer later geschieden zal. Deze handel van fruit wordt zoo aanzienlijk, dat men verzekert, dat vele personen van den omtrek van Londen voornemens zijn om zich gedurende den zomer in Frankrijk, Nederland en Hamburg te vestigen, om er fruit op te koopen en naar Engeland te verzenden.

FRANKRIJK.

PARIJS den 29 Julij. Omtrent de plegtigheid bij het openen der Kamers, welke reeds in ons vorig nommer is medegedeeld, wordt het volgende gemeld:

Die indrukwekkende plegtigheid had reeds vroeg geheel de bevolking der hoofdstad in beweging gebragt. Ieder scheen van niets anders vervuld, dan van de gewigtige roeping, die de Kamers thans te vervullen hebben. Het allernoodlottigst toeval, dat Frankrijk van eenen zoo te regt beminden en de toekomst, die hem wachtte, zoo waardigen Prins beroofd, leefde meer dan ooit in ieders herinnering. Algemeen sprak men van de diepe smart, die het Koninglijk gezin vervult; ieder was begeerig om het gelaat van den geëerbiedigden Monarch te aanschouwen, om aan den in rouw gedompelden vader eenig blijk van deelneming te geven.

De Koning is ten half twaalf ure van het kasteel van Neuilly vertrokken; de Koningin, de Hertog *van Nemours*, de Prins *van Joinville*, de Hertog *van Aumale* en de Hertog *van Montpensier* bevonden zich in zijn rijtuig. De Hertogin *van Nemours*, de Prinses *Clementine* en mevrouw *Adelaïde* volgden in andere rijtuigen. Hunne Majesteiten en HH. KK. HH. hebben den ouden weg van Neuilly gevolgd, om niet voorbij de nederige woning te rijden, waar de Kroonprins den laatsten adem uitgeblazen heeft. Een vierendeel uurs na den middag kwamen zij aan het paleis der Tuilleriën. Van daar af tot aan het paleis Bourbon, de vergaderplaats der Kamers, stonden de nationale garde, van welke ieder legioen een bataillon geleverd had, en de troepen der bezitting, te weerszijden der straten en kaaijen in dubbele rijen geschaard. De municipale wacht te voet en te paard was met het handhaven der orde belast. Tot den middag toe was de toegang tot de kaaijen van Orsay en van de Tuilleriën, alsmede van de beide nabijgelegen bruggen over de Seine geheel vrij; doch van dat oogenblik af werden die punten afgezet.

Tegen één ure heeft de Koninglijke stoet zich op weg begeven. Een escadron lansiers, met muzijk aan het hoofd, en een escadron nationale gardes te paard, openden den optogt. De stoet werd door een escadron dragonders gesloten. De Koning en de vier Prinsen waren in twee rijtuigen gezeten; hebbende Zijne Maj. den Hertog *van Nemours* aan zijne zijde. De stoet bewoog zich zoo langzaam, dat hij bijna een half uur noodig heeft gehad, om van de Tuilleriën naar het paleis Bourbon te komen. Overal waar Zijne Maj. zich vertoonde, weergalmde de lucht van de duizendmaal herhaalde kreeten: *Leve de Koning! Leve het Koninglijk gezin!*

De vergaderzaal van het paleis Bourbon was even zoo als bij vroegere openings-zittingen ingerigt, behalve dat thans een rouwfloers om al de driekleurige vlaggen gewonden was. Ten twaalf ure begonnen zich aldaar de Pairs en de Afgevaardigden te verzamelen. Zij vereenigden zich in zoo overgrooten getale, dat er geene zitplaatsen genoeg waren en sommige leden der Kamers gedwongen waren, op de trappen tusschen de banken plaats te nemen. Ook de tribunes waren spoedig deels met het Corps Diplomatique, deels met andere toeschouwers, opgevuld. Het rouwgewaad, waarin allen zich vertoonden, gaf aan de geheele vergadering een somber voorkomen. De tribune, waarop ander bij zulke gelegenheden de Koningin en de Prinsessen zich vertoonen, was, daar deze Vorstinnen op het paleis der Tuilleriën gebleven waren, door andere toeschouwers ingenomen.

Ten half twee ure kondigde een deurwaarder het naderen des Konings aan. Er heerschte op dat oogenblik eene plegtige stilte; maar toen Zijne Maj. binnentrad, werd met onbeschrijfelijke geestdrift de kreet van: *Leve de Koning!* aangeheven en telkens herhaald. 's Konings gelaat droeg de sporen van diepe smart. Hij moest stil blijven staan, alsof de tranen hem dreigden te verstikken. Ook bij het beklimmen van den den troon wankelden zijne schreden; maar telkens verdubbelden de kreeten ter zijner eere. Eindelijk plaatste hij zich op den zetel: de Hertogen *van Nemours* en *van Aumale* waren aan zijne regterhand, de Prins *van Joinville* en de Hertog *van Montpensier* aan zijne linkerhand gezeten. Hierna hield Zijne Maj. de reeds medegedeelde troonrede.

— Het legitimistisch dagblad, *la Gazette de France*, bevat, omtrent de verhandelingen, die bij de Regering omtrent het Regentschap plaats hebben, het volgend artikel:

Het denkbeeld van *Lodewijk Philips* was geweest om, in geval van zijn vroeger afsterven, het Regentschap over het Koningrijk aan zijne eerbiedwaardige levensgezellin na te laten. Deze combinatie, die niet zonder voorstanders gebleven zou zijn, beschouwde hij als een middel om de voortduring van het tegenwoordige regeringstelsel te verzekeren. *Maria Amelia* heeft zich zelden met staatkunde bemoeid; gewoon alleen door de oogen van *Lodewijk Philips* en van de Prinses *Adelaïde* te zien, zou zij met blind ontzag den raad harer schoonzuster ontvangen hebben en hare leiding gevolgd zijn. De heer *Pasquier*, wiens voorzigtigheid bij Prinses *Adelaïde* in hooge achting staat, gaf aan deze combinatie zijne volle goedkeuring en stelde zich borg, dat zij door den Graaf *Molé*, door de meest invloed hebbende leden der Pairskamer, door de nieuwe Kamer der Afgevaardigden en door een deel van het diplomatieke ligchaam gebillijkt zou worden. Doch dit ontwerp is tegen den drom der tegenwerpingen van allerlei aard, welke het heeft doen oprijzen, niet bestand geweest.

Men heeft hierop eene tweede combinatie in overweging genomen. Volgens dezelve zou men het Regentschap opdragen aan de Hertogin *van Orleans* en die Prinses door eenen Raad van Regentschap doen bijstaan. Dit denkbeeld is door de lieden, aan welke men met de meeste oplettendheid het oor leent, sterk bestreden geworden. De heer *Guizot* en zijne behouders waren er tegen, door hunne pas ontstoken liefde voor de Salische wet en voor het beginsel der erfopvolging, hetwelk zij thans wel zouden willen versterken, na daaraan in 1830 zulk eenen zwaren stoot te hebben toegebragt. De heer Maarschalk *Soult* heeft zich almede tegen het Regentschap der Hertogin *van Orleans* verklaard, doch om andere redenen; hij wil aan het hoofd der Regering een' man van den degen.

Over het algemeen is men van oordeel geweest, dat Prinses *Helena*, eene Duitsche van landaard en daarenboven gewoon de denkbeelden van wijlen den Hertog *van Orleans* aan te nemen, weinig neiging voor Engeland had; dat zij zich begoochelde omtrent de mogelijkheid om verbonden met de Duitsche Mogendheden en wel voornamelijk met Pruissen aan te gaan, dat zij te veel stoutheid van geest en eene levendige verbeelding heeft. Er is ook gezegd, dat zij te groot vertrouwen aan den heer *Thiers* verleende.

Om een eind aan de zaak te maken, heeft men de hoofd-bedenking tegengeworpen, die der godsdienst.

Sedert is men het eens geworden om het Regentschap aan den Hertog *van Nemours* toe te kennen. Men zegt echter, dat de heer *Pasquier* de zaak noch goed- noch afgekeurd heeft en dat de heer *Molé* dezelfde terughouding in acht heeft genomen. Wat den heer *de Cazes* betreft, na eenige korte aanmerkingen heeft hij het ontwerp uitmuntend gevonden.

De Ambassadeurs van twee groote Mogendheden hebben, toen zij over hetzelve geraadpleegd werden, niet geantwoord. Zij zeiden, dat zij oordeelden geenen raad te kunnen geven, en dat zij in allen gevalle niet geloofden, dat hunne hoven gaarne zien zouden, dat zij zich, al ware het slechts zijdelings, met een vraagstuk bemoeiden, dat van zoo teederen aard en zoo zwanger van nog onberekenbare gevolgen was. Deze laatste woorden zijn letterlijk, door eenen dier hooge diplomaten gesproken geworden.

De heer *Thiers* heeft zich ontevreden getoond, dat men ook hem niet geraadpleegd had. Men verzekert, dat *Lodewijk Philips* hem door eenen gewezen Secretaris van den heer *de Talleyrand* heeft doen weten, dat hij op zijne ondersteuning rekent en met vertrouwen hoopt, dat de man, die zes jaren lang Zijn Minister geweest is, dit onderpand zijner verknochtheid aan de dynastie van Orleans zal geven. Maar de heer *Thiers* is overtuigd, dat hij onder het bestuur van den heer *de Nemours* geenen invloed hoegenaamd op het beleid der zaken zal hebben. Hij weet, dat de heer *de Nemours* geene de minste genegenheid voor hem heeft, en herinnert zich eenige schimpscheuten, waarvan hij in der tijd het voorwerp geweest is. Ook schrijft men hem eene uitdrukking van dubbele beteekenis toe, die op den smaak van den heer *de Nemours* voor paardenrijders-oefeningen zinspeelt: *Ik heb het niet*, moet de heer *Thiers* gezegd hebben, *op een manège-gouvernement*.

Wat den heer *Odillon-Barrot* betreft, die na 1830 groot vertrouwen in het onder deszelfs opgerigte regering gesteld heeft, men zegt, dat hij aan bitter [illegible] ten prooi is. Hij [illegible] dat de parlementaire regeringsvorm, waaraan hij zoo veel heeft opgeofferd, misschien eene begoocheling kan geweest zijn, welke hij zal moeten opgeven, gelijk hij het zoo vele andere gedaan heeft. Het toekomstige lot der vrijheid maakt hem ernstig bezorgd. Voor geenen prijs ter wereld zou hij een militair Gouvernement terugwenschen; hij herinnert zich wat zijn vriend, wijlen *Charles Comte*, in 1815 van de *sabel- en knevel-heerschappij* zeide. Bitter berouwt het hem, dat hij tot de Parijzer fortificatiën heeft doen stemmen.

De Minister kent den weerzin der heeren *Thiers* en *Barrot* tegen het regentschap van den heer *de Nemours*. Maar hij zegt, dat hij niet, door het roer van staat in handen eener vrouw te stellen, de hoop van staatszuchtigen wil aanvuren, die misschien *Espartero* zouden willen naäpen. Zulke redenen verbitteren *Thiers* nog gedurig meer.

De gezondheid van dezen laatsten baart vrij ernstige beduchtheid. Eenige weken geleden wilde de Maarschalk *Soult* zijn afscheid nemen. Zijn hooge ouderdom en het verzwakken zijner gezondheid, zeide hij, waren voor hem waarschuwingen, dat het tijd was, de zaken van staat te laten varen. Op aandrang van *Lodewijk Philips* heeft hij echter bewilligd, een deel van den last der omstandigheden te blijven dragen. Hij blijft, omdat hij denkt, dat men hem noodig heeft om den heer *Thiers* te weerstaan.

Wat er van zij, slaagt de oppositie om het ontwerp, waarbij het regentschap aan de heer *de Nemours* wordt toegekend, te doen verwerpen, zoo zou het zeer wel kunnen gebeuren, dat de Kamer ontbonden werd. De heer *Guizot* is overtuigd, dat, zoo er in de nieuwe omstandigheden, die zich opgedaan hebben, eene verkiezing gebeurde, het Ministerie eene sterke meerderheid zou hebben.

In welk eenen tijd leven wij! Lees de ministeriële bladen en gij zoudt denken, dat de rouw vele harten overstelpt had. Maar schuif den sluijer, welke die officiële smart bedekt, eens ter zijde en gij zult zien hoe hartstogt en staatszucht woelen rondom eene doodkist.

— In het *Journal des Débats* leest men het volgend artikel:

De Afgevaardigden der linker zijde hebben, ten getale van omstreeks 70, den [illegible] bijeenkomsten ten huize van den heer *Odillon-Barrot* gehouden. [illegible] ren verzekerde dezen avond (den 27sten,) dat, na eene zeer levendige woordenwisseling, besloten was, dat de linker zijde geenerlei amendement noch op het adres van antwoord, noch op de wet van het Regentschap zou voorstellen, maar nog in den loop der thans geopende zitting eene gunstige gelegenheid zou zoeken, om het ministeriële vraagstuk te behandelen; of met andere woorden, om een staatkundigen twist met het ministerie aan te vangen. Men voegde er bij, dat de heer *Barrot* zich had voorbehouden om het voorwendsel, dat hem het meest gepast voorkwam, te kiezen, en om het eerst daarover het woord te voeren.

Indien deze narigten juist zijn, dan wordt daardoor bloot weg bevestigd wat de bladen der tegenpartij dezer dagen aankondigden. Er zou dan niets veranderd zijn noch in het besluit om met algemeene stemmen aan te nemen wat het regerend stamhuis betreft, noch om, tot welken prijs ook, het ministeriële vraagstuk te behandelen. Welken vorm men aan dezen laatsten strijd geven zal, weten wij niet, maar is ook tot nu toe aan de tegenpartij niet bekend.

Wij hebben vroeger reeds verklaard, dat de bedreigingen der tegenpartij aan de behoudende partij geen schrik aanjoegen; wij hebben toen ons vertrouwen in de standvastigheid en eendragt der meerderheid uitgedrukt. Thans hebben wij geen enkel woord in onze te voren ontwikkelde denkbeelden te veranderen. Wij zullen zeer geduldig het voorwendsel den dag en het uur van den staatkundigen strijd afwachten waartoe de heer *Barrot* het sein moet geven.

Het ministerie heeft het mogelijke gedaan, om aan de tegenwoordige zitting het karakter, van geheel aan het vraagstuk omtrent het regerend stamhuis gewijd te zijn, te geven. De tegenpartij oordeelt, dat het anders moet zijn. Op haar drukke de verantwoordelijkheid harer besluiten en handelingen. Van twee zaken zijn wij zeker: dat het ministerie thans voor niets ter wereld een staatkundigen strijd zou willen uitlokken, maar tevens, dat het dien strijd niet vreest.

Naar het schijnt heeft de linker zijde besloten, om alle hare stemmen, bij de verkiezing van den Voorzitter der Kamer, op den heer *Odillon-Barrot* te vereenigen.

— Men schrijft uit Nantes van 23 Julij:

Ten gevolge der meer dan buitengewoon aanhoudende droogte en de weinige hoop, die thans over blijft op tijdige regens, is het te vreezen, dat in onze gewesten de oogst van boekweit dit jaar geheel en al verloren zal gaan. Het weinige, hetwelk van het vorige gewas hier en daar nog over is, wordt reeds met drift tot verhoogde prijzen weggekocht.

Daarentegen hebben wij dit jaar overheerlijke schoone tarwe; het weder was voor den oogst zoo uitmuntend, als zulks bij ons slechts enkel plaats vindt; wij twijfelen geenszins of men zal tarwe kunnende vinden wegende van 78 tot 80 kilogrammen per hectoliter. Inmiddels is de hoeveelheid uiterst klein, vooral in vergelijking met het vorige jaar; over het geheel genomen zal de tarwe-oogst een derde in quantiteit minder opbrengen dan in gewone jaren, hetwelk een zeer belangrijk te kort daarstelt. Onze prijzen zijn ook zeer vast; aan daling is niet te denken, te meer daar door het mislukken van de grovere graansoorten, het gebruik van tarwe zal toenemen.

— Ofschoon van tijd tot tijd is gemeld geworden, dat onderscheiden Afrikaansche stammen zich aan de Franschen onderworpen hebben, blijft echter de vrees van afval gedurig bestaan. De Gouverneur-Generaal *Bugeaud* ontveinst dan ook niet, dat de betoonde onderwerping alleen door de kracht der wapenen is verkegen; dat de bewoners des lands gretig elke gelegenheid zullen aangrijpen, om zich weder aan het gezag der Franschen te onttrekken; dat zij alleen door eigenbelang en eene goede behandeling kunnen worden bewogen, om zich deze heerschappij te getroosten; dat dit, in elk geval, tijd zal vorderen; dat de Franschen inmiddels eene naauwkeurige en onafgebrokene waakzaamheid zullen dienen in acht te nemen, en derhalve altijd bij detachementen zullen moeten marcheren, terwijl de dienst van couriers en van afzonderlijk reizende militairen steeds door bevriende en vertrouwde Arabieren zal moeten worden verrigt.

— In Spanje was het in den laatsten tijd zoo heet geweest, dat arbeiders op het veld bezweken, anderen krankzinnig waren geworden; de dolheid maakt groote verwoesting onder het vee en het gebrek aan water is zoo sterk, dat men een' grooten wolf, die zich, om zijnen dorst te lesschen, in de waterleiding van eenen molen gestort had, aldaar heeft doodgeslagen.

MENGELINGEN.

OVER DE ENGELSCHE RESTAURATIE VAN 1660.

Na den dood van *Cromwell* kwam er verdeeldheid in het leger, dat van zijne magt geërfd had en de zucht naar vrijheid deed zich na tien jaren verdrukking weder in Engeland op. De tegenwoordigheid van geest des Generaals *George Monck*, vernietigde weldra deze hoop. Hij riep de oude mededingers van *Cromwell* ter hulpe van deszelfs overheersching; een tractaat werd tusschen *Monck* voor het leger en *Karel II* voor de Koningsgezinden gesloten; en de zoon van *Karel I* werd in triomf naar Londen teruggevoerd, door dezelfde benden die *Karel I* naar het schavot hadden geleid. Dit is hetgeen de schrijvers der geschiedenis van Engeland de restauratie hebben genoemd. Gedurende deze dagen van luidruchtige feestvieringen en losbandige uitspattingen, terwijl het gemeen de overwonnen vrijheid vergetende, met de overwinnaars dronk, waren de patriotten thans in naam des Konings, even als zij vroeger in naam van den protector vervolgd werden, genoodzaakt zich te verbergen of te vlugten. *Sidney* en *Ludlow* staken de zee over; *Vane* en *Harrisson* waren gevangen.

Na de eerste vervoering, na de verdeeling der posten, pensioenen, titels, voordeelen en eerbewijzen, nadat de getrouwe dienaren der overweldigde tirannie, naar luid van het tractaat, waren bevredigd geworden, wilde de Koning in strijd met dat zelfde tractaat bloedstorten, en wraak voor de schande zijner nederlagen uitoefenen, onder voorwendsel van zijnen vader te wreken. Zijne nieuwe hovelingen, zij wier fortuin door den dood van *Karel I* was gemaakt geworden, boden geene tegenstand aan deze overmaat van kinderliefde. Zij hadden zelfs de onbeschaamdheid van zitting te nemen onder de regters van hen, welke men Koningmoorders noemde, en tien mannen naar het schavot te verwijzen, die hunne vrienden waren geweest, of die door den Koning te veroordeelen, slechts hunne bevelen met de punt der degen gegeven, waren nagekomen. Het was met dit bloed, dat zij de belofte onderteekenden van getrouw te zijn aan de nieuwe magt, zoo als zij dit aan de oude waren geweest.

Maar dit was niet genoeg, de natie moest leeren, dat de vaderlandsliefde zonder Koningsmoord, en zelfs vijand van den Koningsmoord zijnde, niet minder den dood waardig was. *Henri Vane* en *Sidney* hadden versmaad in den moord van eenen gevangen Vorst te deelen: *Henri Vane* werd aan de beulen overgegeven; en bezoldigde moordenaren vervolgden *Sidney* tot in de ballingschap. Het was *madame Henriette*, zuster van *Karel II*, sieraad der bals van *Lodewijk XIV*, *madame Henriette*, jong, schoon en gevoelig, die, door haar verblijf in Frankrijk, meer in de gelegenheid om deze expeditien te besturen, zich belaste om bevelen en eene belooning aan de moordenaars te geven. Elk hoofd van eenen banneling moest met dertig kroonen worden betaald.

De onschendbare schuilplaats, welke Nederland aan de Engelsche patriotten verleende, ontstak den toorn des meesters van Engeland; *Karel II* verklaarde het, onder valsche voorwending van handels-aangelegenheden, den oorlog. Inmiddels vergat hij niet, dat hij alle sporen van onafhankelijkheid in de drie Rijken, welke het lot hem had teruggegeven, moest uitwisschen. Schotland had even als Engeland, eenige hoofden zien vallen; maar weldra werd het in massa getroffen. De godsdienst der Schotten was het presbyterianismus, eene godsdienst zonder pracht, zonder prelaten, en waarvan de eenigzins ruwe strengheid, stoutheid en trots aan de zielen gaf. Een dekreet uitgevaardigd te Londen, beval de Schotten om op te houden presbyterianen

te zijn; regters, beulen en soldaten werden afgezonden om mannen tot gehoorzaamheid te noodzaken, waarvan dit dekreet het heiligste regt schond. Duizende half wilde bergbewoners, werden tegen hen losgelaten; plundering, moord, brand, strekten zich overal uit. De vrouwen zelfs werden niet gespaard, en, uit vrees, dat het verhaal dier gruwelen, door het medelijden, den moed der Engelsche natie zoude doen ontwaken, werd het, op straffe des doods verboden, de grenzen van Schotland te overschrijden.

Al deze heldendaden, zoo geschikt om de magt te bevestigen, beloofden haar lange jaren rust, en zij zoude dezelve zonder twijfel genoten hebben, zoo zij inwendig vereenigd had kunnen blijven. Maar de geessel der inwendige verdeeldheden, kwam haar, te midden dier overwinningen bezoeken. Het Gouvernement der restauratie was verdeeld tusschen twee voorheen vijandige klassen van menschen. In de eerste dagen dezer groote vereeniging, had het meer levendig gevoel van hunne gemeenschappelijke belangen en de wijndampen, hen geheel doen overeenstemmen, maar weldra tot hunne oude gewoonten terugkeerende, hadden zij zich als mededingers gehaat. *Karel II* veinsde alleen eene moeijelijke onzijdigheid. Te behendig om niet te voelen, dat de verraders van de vrijheid, de beste instrumenten der absolute magt zijn, gaf hij aan de *Cromwellisten* het grootste gedeelte der magt; voor zijne oude vrienden pensioenen tot schadevergoeding bewarende. Deze werden verontwaardigd, dat men hunne oude ondervinding verachtte; zij beklaagden zich over den Koning, zij morden; en van het morren gingen zij tot zamenzweringen over. Zij ondernamen, *Karel II* te onttroonen, en den Hertog *van York* zijn broeder beter voor hunne belangen gestemd, tot Koning te verheffen. Dit was de oorsprong dier paapsche zamenzwering, zoo vermaard in de geschiedenis van Engeland, en aldus genaamd, omdat de eerste rollen in dezelve door Catholijken gespeeld werden. *Karel II*, behendig en geheimzinnig, wilde eerst alle ruchtbaarheid van zamenzwering tegengaan, wel voelende dat het in zijne magt was, zonder geweld den arm der zamenzweerders te ontwapenen. De onvoorzigtigheid eens Ministers verijdelde zijne pogingen, en toen haastte hij zich een einde aan de instructie te maken, door den dood van eenige Jesuiten en van eenen Lord, die hij had kunnen redden. Dadelijk daarop van staatkunde veranderende, trok hij door nieuwe gunsten, de paapschen, de edelen en de hooge geestelijkheid tot zich.

Deze factie was te vreden; maar de andere mompelde op hare beurt: de overloopers der revolutie, zij die haar het eerst hadden overwonnen, vreesden de vruchten hunner overwinnig in andere handen te zien overgaan. In hunnen angst, waagden zij het van patriotismus te spreken, en de hulp der patriotten in te roepen. De patriotten door eene flaauwe hoop aangemoedigd, beantwoordden dit appel. Aldus werd de beruchte oppositie van 1678 geboren, eerste voorbeeld dier systematische oppositie, welke in Engeland is blijven bestaan. *Karel II*, was vergramd over deze zamenspanning, welke al zijne droombeelden vernietigde; minder verlicht dan zijne opvolgers, meende hij dat zijne heerschappij in gevaar was, toen hij de Shaftesbury op nieuw van de onafhankelijkheid hoorde spreken, welke zij veroorzaakt hadden, en hen de hand zag reiken aan burgers die zij voor ambten hadden verraden. Door vrees, wreed en onmededoogend geworden zijnde, omringde hij zich met spionnen, valsche getuigen, gekochte regters, en, met hunne hulp, vulde hij de gevangenissen en deed hij het bloed op de schavotten stroomen. Om deze gewelddadigheden te beantwoorden, spande de oppositie te zamen; zij deed dit niet op de Engelsche wijze, niet voor de vrijheid; maar op de wijze der ontevredene papisten, om eenen Koning naar haren zin te hebben. Deze hadden voor den Hertog *van York* gewerkt; de nieuwe misnoegden werkten voor den Hertog *van Monmouth*, natuurlijke zoon van *Karel II*. Terwijl zij, om hunne plannen beter te verzekeren, zoo voorkomend mogelijk jegens de vrienden van het vaderland waren, dacht *Sidney*, na twintig jaren ballingschap teruggekeerd, van zijne zijde, om de ware voorstanders dier oude, zoo dikwijls overwonnen, en nooit gewanhoopte zaak, te vereenigen. De hoofden der opposanten zochten hem op; *Sidney* verborg hun zijne voornemens niet; en zij, zonder omtrent het doel der aan te vangen oorlog, met hem overeen te stemmen, toonden zich geneigd gemeenschappelijk twee geheel verschillende plannen, de herleving der vrijheid en eene verandering van meester, te vervolgen. De dood des Konings kwam niet in het voornemen van *Sidney*, noch zelfs in dat der misnoegden, die, zoo als Lord *Russell*, waardigheid van ziel bezaten; deze moord, geheimelijk door eenige mindere ontevredenen bepaald, werd hun beiden geweten: *Russell* en *Sidney* moesten het leven laten.

Even onversaagd bij de volvoering van hun doodvonnis, gaven beiden een voorbeeld van de grootheid der menschelijke ziel; maar *Russell*, de onbepaalde magt beschuldigende, verweet haar alles gelijk te maken; „er zijn geene grooten meer," zeide hij; terwijl *Sidney* geene andere grootheid, dan die van deugd en genie, begreep: zijn arm had zich alleen gewapend om de vrede der onafhankelijkheid te veroveren (1).

Ziedaar de gebeurtenissen waaruit het tijdvak der geschiedenis van Engeland bestaat, dat den naam van *Karel II* draagt.

(1) *Sidney* had tot leus de volgende verzen genomen:

. . . . *Manus haec inimica tyrannis*
Ense petit placidum sub libertate quietem.

PRIJS-COURANT VAN EFFECTEN.

AMSTERDAM, 30 *Julij* 1842.

NEDERLANDEN.			Gebl.
Werkel. Sch.	$2\frac{1}{2}$ pCt.	$51\frac{15}{16}$ à 52	$51\frac{15}{16}$
Dito	— 5	— $100\frac{1}{16}$ à $101\frac{1}{8}$	$101\frac{1}{8}$
Uitg.	—	— à —	—
Kans-Biljet.	....	— à —	—
Amort. Synd.	$4\frac{1}{2}$ —	$93\frac{3}{8}$ à —	—
———	$3\frac{1}{2}$ —	$76\frac{3}{8}$ à $76\frac{9}{16}$	—
Hand.-M.	$4\frac{1}{2}$ —	$144\frac{1}{8}$ à —	—
O. I. Leen.	5 —	$99\frac{3}{16}$ à —	—
H. Spoorw.	....	— à —	—
Rhijn Dito	....	— à —	—
Rott. Dito	$4\frac{1}{2}$ —	— à —	—
Haarl. Meer	5 —	— à —	—
FRANKRIJK.			
Inschr. Grb.	3 pCt.	— à —	—
——— ———	5 —	— à —	—
RUSLAND.			
H. & *C*°. 1798	5 pCt.	$106\frac{1}{2}$ à —	—
——— $18\frac{28}{29}$	5 —	— à —	—
Ins. en Cert.	6 —	— à —	—
——— $18\frac{31}{33}$	5 —	$98\frac{1}{2}$ à —	—

PRUISSEN.			Gebl.
Geldl. te *Lond.*	4 pCt.	— à —	—
Aandeelen van dito ..		— à —	—
SPANJE.			
Nieuwe 1835 85&	5 pCt.	$18\frac{3}{8}$ à $18\frac{7}{16}$	$18\frac{3}{8}$
Dito onbep. st....	—	$14\frac{1}{2}$ à $15\frac{1}{8}$	—
Dito passive.....	—	— à —	—
Dito uitgest.	—	$4\frac{1}{2}$ à —	—
Coupons Ard......	—	— à —	—
OOSTENRIJK.			
Obl. *Goll* & *C*°.	5 pCt.	$103\frac{1}{2}$ à —	—
Certificaten...	$2\frac{1}{2}$ —	— à —	—
Neg. Metaliek	$2\frac{1}{2}$ —	— à —	—
Idem	5 —	$107\frac{3}{8}$ à —	—
Dito in *Lond.*	5 —	— à —	—
Bank-Aktien..	3 —	— à —	—
NAPELS.			
Certificaten...	5 pCt.	— à —	—
Dito in *Napels.*	5 —	— à —	—

DE PRIJS VAN DE BOTER AAN DE WAAG BINNEN LEYDEN.
Zaturdag, 30 *Julij* 1842. Van 35 tot 39 à 40 gulden.

\. De DEELHEBBERS in de NEGOTIATIE tot aanbouw van *Arbeiders Woningen*, alhier, worden uitgenoodigd te compareeren op Dingsdag den 2den Augustus 1842, des namiddags ten half twee ure, in de *Kerk der Doopsgezinde Gemeente* alhier, tot het aanhooren van het Verslag en tegenwoordig te zijn bij de Uitloting der Aandeelen.

\. HET VIERDE
C O N C E R T
OP *Z O M E R Z O R G*,
van P. J. H. F R O S C H A R T,
zal plaats hebben op Donderdag den 5den Augustus 1842.

Bovengemelde Concertgever brengt ter kennisse dat hij voornemens is de maand September een *extra extra* Concert in genoemd Locaal te geven, waarvan eerstdaags eene Inteekeningslijst zal worden gepresenteerd.

\. Ondertrouwd:

A. L. F. HAZENBERG
LEYDEN EN
28 Julij 1842. W. J. GODEFROY.
Eenige Kennisgeving.

\. Getrouwd:

T. W. J. VAN DEN AARDWEG
LEYDEN EN
28 Julij 1842. Jonkvrouw M. P. L. C. VAN BOMMEL
Eenige Kennisgeving.

\. Heden verloste van een welgeschapen, doch *dooden* ZOON, E. VAN BUUREN, geliefde Echtgenoot van
LEYDEN 26 Julij 1842. A. COUVÉE.
Eenige Kennisgeving.

\. Heden beviel van een welgeschapen ZOON, CAROLINA FREDERICA BLOM VAN ASSENDELFT, Echtgenoot van
WAALWIJK 26 Julij 1842. W. L. F. MOLTZER, *Pred.*
Eenige en algemeene Kennisgeving, zoo Binnen als Buiten deze Stad.

\. Het tedergeliefde Dochtertje, ons den 30 Junij ll. door Gods goedheid geschonken, is ons heden door den dood weder ontnomen.

C. H. VAN DEN BERGH.
LEYDEN C. S. VAN DEN BERGH,
den 26 Julij 1842. geb. SCHMIER.

\. Voor de menigvuldige bewijzen van hartelijke deelneming, die ons van Vrienden en Bekenden in ons vernieuwd smartelijk verlies zijn toegekomen, betuigen mijne Echtgenoote en Ik onzen opregtsten dank, biddende, dat de Goddelijke vertroosting in lijden ook hun deel moge zijn, gelijk zij het thans van ons is, en van onze geliefde Dochter.
LEYDEN 1 Augustus 1842. W. N. MUNTING.

\. Bij onderhandsche acte, op den 29 Julij 1842, binnen Leiden in duplo geteekend, en op denzelfden dag aldaar geregistreerd, is bepaald, dat de OLIJ- en TRAS-FABRIEK, tusschen de Ondergeteekenden binnen Leiden, in Compagnieschap gedreven onder de firma van J. COUVÉE SENIOR EN ZOON, sedert den 15 Julij 1842, is gedissolveerd, en dat al de nog openstaande zaken, dezelve Fabriek en Handel betreffende, door den tweede Ondergeteekende ABRAHAM COUVÉE, zullen worden vereffend en geliquideerd.

Geschiedende deze bekendmaking naar aanleiding van art. 28 en 31 van het Wetboek van Koophandel.

J. COUVÉE SENR.
A. COUVÉE.

\. De Ondergeteekende berigt bij deze, dat de OLIJ- en TRAS-FABRIEK, ingevolge bovenstaande aankondiging gedissolveerd, voortaan door hem alleen op zijne eigene naam zal worden voortgezet, en maakt van deze gelegenheid gebruik, het geschonken vertrouwen aan voorschreven firma, voor zich gelieven te toonen, belovende eene prompte en solide bediening.

A. COUVÉE.

\. TIENDEN TE KOOP, gelegen onder *Leyderdorp* en *Zoeterwoude*, voornamelijk in den drooggemaakten Gelderswoudschen Polder, op Woensdag den 3den Augustus 1842. Men is van meening, op Woensdag den 3den Augustus 1842, TE VERPACHTEN: 's morgens ten 10 ure, de Tienden, voor dezen Oogst en Jaarschare, te Leyderdorp te velde staande, de Stad Leyden en het Kapittel ten Hoogelande toekomende. Almede de *Tienden*, voor dezen Oogst en Jaarschare, te Zoeterwoude te velde staande, voornamelijk gelegen in den drooggemaakten Gelderswoudschen Polder, de Stad Leyden en de Gemeente Zoeterwoude toebehoorende.

Die daarin gading hebben, komen ten dage en ure voorschreven in de Herberg: *Ik leer nog*, aan den Hoogen Rijndijk onder Zoeterwoude, en hooren de voorwaarden, en doen hun profijt. [illegible]

\. VERKOOPING, op Donderdag den 4 Augustus, op de Hoogelandsche Kerkgracht aan het *Wekelijks Verkoophuis*, van eene netten en zindelijken INBOEDEL, bestaande in: Ledikanten, bufetten, 1 Kabinet, Linnen Kast, Stoelen, Eet-, Thee- en Panant-Tafels, Mangel, Perse, Spiegels, Glas, Porselijn, Koper, Tin, Blik en Aardewerk, en hetgeen verder voorschijn zal worden gebragt, welke Goederen zijn nagelaten door wijlen Vrouwe Wed. den Wel-Edelen Gestrengen Heer Mr. C. A. VAN HOOGSTRAATEN.

\. P U B L I E K E V E R K O O P I N G,
op Zaturdag den 6 Augustus 1842, des avonds ten 6 ure, in het *Heeren Logement* aan den Burg binnen Leyden, van de navolgende HUIZEN en ERVEN, allen staande en gelegen te Leyden, als: N°. 1. Een HUIS en ERF, aan de Noordzijde van den Ouden Rijn, tusschen de Hooglandsche Kerk- en Dullebakkerstegen, Wijk 6 N°. 102. N°. 2. Een HUIS en ERF, waarin de KRUIDENIERS-AFFAIRE sedert onderscheidene jaren is uitgeoefend en nog wordt gecontinueerd, aan de Zuidzijde van de Hoogewoerd, op den hoek der Vrouwensteeg, Wijk 3 N°. 459. N°. 3. Een HUIS en ERF, aan de Zuidzijde van den Ouden Rijn omtrent de Middelstegracht, Wijk 7 N°. 538, en N°. 4. Vier HUIZEN, ingerigt tot WOONHUIZEN, PAKHUIZEN en SMEDERIJ, zoo aan de Zuidzijde van de Haarlemmerstraat omtrent de Korte Vestestraat, als aan de Noordzijde van den Ouden Rijn, Wijk 6 N°. 208*a*, 208*b*, 197 en 197*a*.

Welke Huizen en Erven zullen kunnen worden bezigtigd op den dag der verkooping, des voormiddags van 9 tot 12, en des namiddags van 2 tot 5 ure, en het eerstgemelde Huis daarenboven nog op aanstaanden Dingsdag des voormiddags van 9 tot 12 ure. Zijnde inmiddels nadere Informatien te bekomen ten Kantore van den Notaris A. WYNSTROOM, te Leyden.

\. VERKOOPING *in de Stads Bank van Leening* te Leyden, op Dingsdag den 16den Augustus 1842, des voormiddags ten 10 ure, van VERSTANDEN PANDEN, zoo van Juweelen, Goud, Zilver en Horologien, als van Wollen, Linnen en andere, zoo gemaakte als ongemaakte GOEDEREN, beleend in de maand April 1841.

Zijnde daags vóór den Verkoopdag, des voormiddags van 10, tot des namiddags ten 2 ure, voor een ieder te zien.

Bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, te Leyden.